

ordentlig Plads, medens de flette, Rigsdagens, vare meget kort behandlede. Jeg troer nu at maatte henstille til det ærede Medlems Overveielse, om der dog ikke kunde være nogen Grund for den Behandling, som de af Rigsdagen brugte Midler tidligere og nu have faaet fra Statsrevisionens Haand. Jeg maa dog antage, at det ærede Medlem er enig med mig om, at de Midler, der bruges paa denne Maade, virkelig ere anderledes stillede end andre Midler, og at det altsaa virkelig har en god Grund, naar Revisionen forholder sig anderledes ligeoverfor dem end overfor de Midler, som ellers forbruges i Statens Tjeneste. Hvis det ærede Medlem derhos har troet, at han ved sin Paastand om, at det var de gode Regnskaber, som indtog den store Plads i Betænkningen, har overbevist os om, at det er de enkelte Revisorer, der optræde, og ikke den samlede Revision, saa troer jeg ikke, at det ærede Medlem var heldig ved det Exempel, han anførte. Udvalget har ialfald ikke kunnet forviise sig om, at det hørte til de gode Regnskaber, endstige til de bedste, og Udvalgets Indstilling ved dette, som vi senere ville komme til, og hvorved der vil være rig Anledning til at debattere dette Spørgsmaal, vil vise det ærede Medlem, at hverken Statsrevisionen eller Udvalget deler hans Anskuelse i saa Henseende. Jeg troer virkelig ikke, at de af ham fremhævede Momenter ere saadanne, at man nogenfinde, om Betænkningstiden end havde været nok saa lang, vilde kunne komme til den Overbeviisning, at man derpaa vilde kunne grunde en saadan Fremstilling af Statsrevisionens Behandling af Regnskabet som den, han har troet at kunne give.

Suenfön: Ja, hvis den ærede Ordfører med sin Udtalelse om Rigsdagens Regnskab meente, at det skulde være undtaget fra Grundlovens Bestemmelser, saa kan jeg ikke være enig med ham deri. Jeg mener, at Grundlovens Bestemmelser bør iagttages med Hensyn til Alt, hvad der angaaer Statens Regnskaber og Statens Udgifter. — Hvad angaaer det ærede Medlems Uttring om min Anskuelse med Hensyn til Marinens Regnskaber, da vil dette Punkt jo kunne komme nærmere under Dintale

ved et senere Afsnit af denne Sag. Jeg skal dog allerede nu gjøre opmærksom paa, at jeg ved min Udtalelse før om samme ikke sigtede til Udvalget, men til Statsrevisionen. Det er nemlig Statsrevisionen, som har været saa overmaade vidtløftig i sine Bemærkninger om Marinens Regnskab. Resultatet i Henseende til de Feil, som den har meent at kunne paapege, foreligger jo nu, men Udvalgets Betænkning foreligger ogsaa, og i den har Udvalget foreslaaet at udslette to af de Udsættelsesposter, som vare fremsatte af Statsrevisionen.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit, efterat Formanden paany havde bemærket, at der ikke vilde blive stemt særlig over de af Statsrevisionens Indstillingspunkter, som vare tiltraadte af Udvalget, medmindre Afstemning over dem udtrykkelig forlangtes.

Statsrevisionens Indstilling til Statsregnskabets § 1, tiltraadt af Udvalget under Nr. 1:

Regnskabet over Indtægter og Udgifter ved de under Finantsministeriet henlagte Bygninger i Nyboder for Finantsaaret 1866—67 faaer at passere

ansaaes som vedtagen uden Afstemning.

1) Udvalgets Indstilling under Nr. 2 til samme Paragraf:

Finantsministeriets Opmærksomhed henledes paa, at det 2det Kronborgske, Tidvilbe-Fredersiksværksske, det Bornholmiske og det Viborgske Skovdistrict gjentagne Gange ere fremtraadte med en mindre Indtægt end den i Finantsloven paareguede, og opfordres til at søge denne Uregelmæssighed undgaaet.

vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

2) Udvalgets Indstilling under Nr. 3 til Statsregnskabets § 3:

Indenrigsministeren opfordres til at søge tilveiebragt en Afgjørelse af Mellemregningsforholdet mellem Statskassen paa den ene og Nyborg Kjøbstad samt Svendborg Amt paa